

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 568/2014
11.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.П., због кривичног дела самовлашћа из члана 330. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката П.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр. 984/2013 од 10.02.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж бр. 142/14 од 25.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 11. јуна 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. – адвоката П.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр. 984/2013 од 10. 02. 2014. године и Вишег суда у Панчеву Кж бр. 142/14 од 25. 03. 2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр. 984/2013 од 10.02.2014. године, окривљени Д.П. је на основу члана 423. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 14. КЗ, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. КЗ, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело.

Истом пресудом, према окривљеном Д.П. је на основу одредаба чланова 64 и 77. КЗ изречена судска опомена због извршења кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ.

Окривљени Д.П. је обавезан да приватној тужиљи О.П. плати трошкове на име ангажовања пуномоћника Л.М. у укупном износу од 315.000,00 динара, року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж бр. 142/14 од 25.03.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.П., због кривичног дела уништења и оштећења туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ и у

овом делу је пресуда Основног суда у Панчеву К број 984/13 од 10.02.2014. године потврђена.

Ставом II исте пресуде, поводом жалбе пуномоћника приватне тужиље О.П., преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву К број 984/13 од 10.02.2014. године у односу на окривљеног Д.П., тако што је према њему на основу члана 422. став 3. ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. КЗ, због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за наведено кривично дело, у смислу одредбе члана 103. став 7. у вези са чланом 104. став 6. КЗ.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.П. – адвокат П.Б., на основу одредаба чланова 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је у седници већа испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 121/2012), прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда Законика о кривичном поступку из члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. ст. 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно цитираним законским одредбама, право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости ограничено је у погледу разлога искључиво на ове повреде, које су таксативно наведене у члану 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног Д.П., у захтеву за заштиту законитости истиче да првостепена пресуда К број 984/2013 од 10.02.2014. године није уручена окривљеном у складу са одредбама члана 427. ЗКП, већ да је без икаквог разлога достављена преко огласне табле суда, иако окривљени није мењао пребивалиште нити боравиште у току поступка, те да окривљеном до дана подношења захтева за заштиту законитости није достављена

ни другостепена пресуда, којом је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљеног, већ је достава извршена такође путем огласне табле.

Дакле, бранилац окривљеног Д.П., у захтеву за заштиту законитости наводи да су правноснажним пресудама учињене повреде одредаба члана 427. ЗКП, при чему из навода захтева произилази да у суштини указује на повреду одредаба члана 246. став 1. ЗКП, које се односе на достављање писмена окривљеном.

Имајући у виду да бранилац окривљеног у захтеву указује на повреду одредаба члана 427. ЗКП, односно повреду одредаба члана 246. став 1. ЗКП, које нису таксативно наведене у члану 485. став 4. ЗКП, те дакле не представљају разлоге због којих је у смислу ове законске одредбе дозвољено подношење захтева окривљенима и браниоцима окривљених, односно указује се на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.П. одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.